

Сплигнула ніч з шумких дерев,
втікаючи понад дахами.
Замаяв голуб і дере
крильми хмарин іржаві плями.

Мов дзенькіт товчених склянок,
ясна музика підпливає.
Світанку куриться вино,
і небо в синяві безкрає.

Аж юне серце затремтить,
незаспокоєне й неситє.
Устами спраглими в цю мить
всю хмільність світу хочу спити.